

Nr 80.

Av herr **Hällgren m. fl.**, om tullfrihet för fiskredskap m. m.

Den rådande depressionen med sina följder för det svenska näringslivet har givetvis också sträckt sina verkningar till fiskerinäringen. Den försämrade köpkraften i utlandet verkar ju i hämmande riktning på fiskerinäringens exportmöjligheter. Inom landet har kanske vid knapp tillförsel av fisk priserna hållit sig i överkant men vid normal eller riklig tillförsel, som är den egentliga grunden för yrkesfiskarens ekonomi, har den försämrade köpkraften hos stora grupper bland konsumenterna, såsom arbetare och jordbrukare, kraftigare gjort sig gällande till skada för avsättningen av fiskets produkter. Allmänt betraktat stå väl priserna på de fiskslag, som äro föremål för masskonsumtion, i ett visst relativt förhållande till priserna å jordbrukets animala produkter, såsom kött och fläsk. Med nuvarande låga förstahandspris på dessa senare produkter skulle även ett sämre ekonomiskt resultat komma fiskerinäringen till del. Till detta försämrade marknadsläge kommer att sill- eller strömmingsfisket längs stora delar av kusten vid Östersjön totalt slagit fel under det gångna året. Det försämrade läget för fiskerinäringen i stort sett är så mycket mera beklämande som flertalet av våra yrkesfiskare förut befinna sig på en låg levnadsstandard, med en svag och osäker ekonomi, i trots av att de föra ett strävsamt och hårt liv för sin existens.

Vid en undersökning av möjligheterna att bereda lättnader för fiskerinäringen på ett sådant sätt att det kommer alla näringens utöfvare till del och samtidigt stöder dem i konkurrensen, inställer sig frågan om förbilligandet av fiskets produktionskostnader. Fiskaren måste utom båt hava redskap för att kunna bedriva sitt yrke. Yrket måste bedrivas. Om sedan resultatet blir riklig fångst eller ingen alls, därom är på förhand svårt att döma. Men även om fångsten blir dålig så slitas redskapen ändå ut och behöva ofta repareras samt ersättas med nya. Vid stormtillfällen kan fiskaren få all redskapen ödelagd och är han då handikapad i sitt yrke till dess han lyckas anskaffa nya redskap. I regel äro fiskredskapen inte försäkrade, enär någon tillfredsställande försäkringsrörelse på detta område icke förefinnes.

Uti ett av de län där fiskerinäringen är av mycket stor betydelse har man uppskattat den använda från utlandet inköpta fiskredskapen till 80 å 90 % av all fiskredskap. Men importerad redskap användes inte bara i ett län utan i stor utsträckning lite varstans i landet. Vid importen äro fiskredskap samt material till sådana belagda med tull. Detta fördyrar produktionskostnaderna

Bihang till riksdagens protokoll 1932. 4 saml. 25 häft. (Nr 80—82.) 1

för fisket utan hänsyn till fiskets avkastning i ekonomiskt hänseende. Organisationer av yrkesfiskare ha på sina håll uttalat sig för tullfrihet för produktionsförmödenheterna till fiskets bedrivande.

Enligt tulltaxan, Avd. XI D tulltaxenummer 561—562, äro fisknät belagda med tull som utgör kr. 25 pr 100 kg. för nät av bomull och kr. 45 pr 100 kg. för nät av andra slag. Likaså äro andra fiskredskap än nät, enligt tulltaxan, Avd. XX tulltaxenummer 1,142, belagda med tull efter kr. 10 pr 100 kg. Även andra varuslag, som erfordras till redskap för fiskets bedrivande, upptagna i tulltaxan, Avd. XI B, blandgarn, tråd, tågvirke och linor, äro tullbelagda. Även i sådana fall, där fiskare själva binda sina nät, vilket ännu förekommer beträffande vissa slag av sådana, få de erlägga tull, nämligen å garnet till näten, med belopp upp till kr. 40 pr 100 kg.

Då ovan angivna tullsatser i de flesta fall äro beräknade att utgå efter varans vikt synes tullavgiften ej stor för mindre och lättare nät. Nätet skall emellertid sedan färdigmonteras med material som även är tullbelagt. Dessutom måste yrkesfiskare inneha en hel uppsättning sådana nät. Beträffande större och tyngre nät kan anföras att tullen på ett bottengarn kan belöpa sig på kr. 75.

För yrkets bedrivande äro våra svenska fiskare nödsakade inköpa i utlandet tillverkad fiskredskap samt material till sådan. Tullavgifterna förhindra inte nämnda import men de fördyra produktionskostnaderna för fisket.

En stor del av de svenska fiskarens fångster, såsom av sill och ål, avsättes på utlandet. Det ekonomiska utbytet är naturligtvis beroende av de priser som kunna erhållas på utlandsmarknaden. Ett förbilligande av fiskets produktionskostnader skulle befrämja denna varuavsättning samt ekonomiskt gagna fiskarebefolkningen. För att nå detta syfte synes oss att den tullbelastning som vilar å produktionsförmödenheterna för fiskerinäringen borde avlyftas.

I anledning av vad sålunda anförts få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta,

dels att anmärkning vid tulltaxenummer 450 under Avd. XI B skall utgå samt i stället under nämnda Avd. XI B i tulltaxan skall införas en anmärkning av följande innehåll: För till denna avdelnings olika nummer hänförliga slag av garn, tråd, tågvirke och linor, som äro avsedda uteslutande för tillverkning av fisknät eller annan fiskredskap, skall tull icke utgå; dels att beträffande Avd. XI D tulltaxenummer 561 och 562 måtte ges följande ändrade lydelse:

Fisknät samt för tekniskt bruk, sport eller idrott avsedda nät; ävensom hängmattor: av bomull:

	Tulltaxe- nummer:
fisknät	fria 561
andra	N. 25:—
andra slag, ej fisknät, som äro fria	N. 45:— 562
samt	
dels att beträffande Avd. XX tulltaxenummer 1,142 måtte	
erhålla följande förändring:	

	Tulltaxe- nummer:
Fiskredskap, andra än nät	fria 1,142

Stockholm den 20 januari 1932.

<i>Elof Hällgren.</i>	<i>Algot Törnkvist.</i>	<i>Olof Andersson,</i> Malmö.
<i>A. Hermansson.</i>	<i>Anders Andersson,</i> Falkenberg.	<i>Aug. Sävström.</i>
<i>Ernst Hage.</i>	<i>C. Brännberg.</i>	<i>Karl Magnusson</i> i Kalmar.
<i>O. Isacsson.</i>	<i>N. Björk.</i>	<i>Elof Lindberg.</i>
<i>J. H. Blomquist.</i>	<i>Axel Lindqvist.</i>	

